

Προς
Τα μέλη του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείου
Θεσσαλονίκης.

ΘΕΜΑ: «Έννοια επιδικίας – γένεση φορολογικής υποχρέωσης
όταν συντρέχει επιδικία».

Σας αποστέλλουμε το υπ' αριθμ.πρωτ.1062045/446/Α' 0013/2-7-2003
έγγραφο του Υπουργείου Οικονομίας & Οικονομικών, με το οποίο μας
κοινοποιείται η υπ' αριθμ.75/2003 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου
του Κράτους, έχοντας θέμα: Έννοια επιδικίας – γένεση φορολογικής
υποχρέωσης όταν συντρέχει επιδικία, για να λάβετε γνώση.

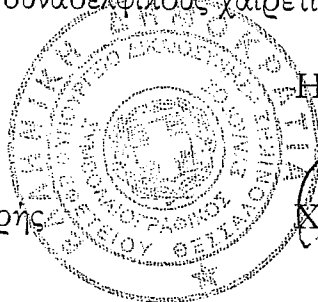
Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος

Η Γεν. Γραμματέας

Ευάγγελος Γ. Σαρρής

Κρ. Φαρδή-Πανταζή

Αρ. Πρωτ.	586
18 / 7 / 03	

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ (Δ. 13)
ΤΜΗΜΑ Α'

Αθήνα, 2 Ιουλίου 2003
Αριθμ. πρωτ. : 1062045/446/Α'0013

Ταχ. Δ/ση : Ερμού 23 - 25
Ταχ. Κώδικας : 101 84 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Παναγιώτα Βουδούρη
Τηλέφωνο : 210 - 32 53 767
FAX : 210 - 32 36 438
Email : kefalaio-a1@ky.ypoik.gr

ΠΡΟΣ : ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Θ Ε Μ Α : «Έννοια επιδικίας – γένεση φορολογικής υποχρέωσης όταν συντρέχει επιδικία».-

Σας κοινοποιούμε την 75/2003 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε δεκτή από τον κ. Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και παρακαλούμε για την εφαρμογή της σε ανάλογες περιπτώσεις.

Με τη γνωμοδότηση αυτή έγινε ομόφωνα δεκτό ότι :

α) Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για τη φορολογία κληρονομιών, η φορολογική υποχρέωση γεννιέται – κατ' εξαίρεση – κατά το χρόνο λήξης της επιδικίας, η επιδικία δε αυτή κρίνεται κατά τις δικονομικές διατάξεις.

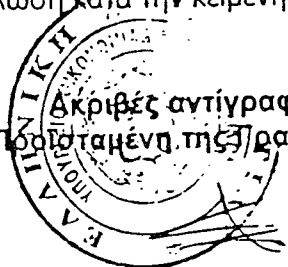
Περαιτέρω όμως, κατά την έννοια του φορολογικού νόμου, επιδικία νοείται εκείνη, στα πλαίσια της οποίας εκδηλώνεται σαφές ενδιαφέρον των διαδίκων για την εκκρεμούσα δίκη.

Συνεπώς, η επιδικία θεωρείται ότι λήγει μετά την άπρακτη πάροδο εικοσαετίας από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, οπότε γεννιέται και η αντίστοιχη φορολογική υποχρέωση.

β) Η δήλωση του ίδιου κληρονομαίου στοιχείου από δύο ή περισσότερα πρόσωπα με την ιδιότητα του κληρονόμου, ουδόλως επηρεάζει τη φορολογική υποχρέωση καθενός από αυτούς, αφού στην αρμοδιότητα της φορολογικής αρχής δεν εμπίπτει ο ιδιοκτησιακός έλεγχος αλλά ο έλεγχος της αξίας του περιουσιακού στοιχείου.

Στις περιπτώσεις αυτές, εναπόκειται στο μη αληθή δικαιούχο να υποβάλει ανακλητική δήλωση κατά την κείμενη νομοθεσία.

Ακριβές αντίγραφο
Η Προϊσταμένη της Γραμματείας

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΟΥΝΑΔΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ &
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΙΔΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης: 75/2003

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (Τμήμα Β')

Συνεδρίαση της 27-2-2003

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Γρηγόριος Κρόμπας, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Μέλη: Θεμ. Αμπλιανίτης, Σπ. Σκουτέρης, Αλεξ. Τζεφεράκος,
Κων. Καποτάς, Φωκ. Γεωργακόπουλος, Π. Κιούσης,
Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγητής: Μιχαήλ Τζουβάρας, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αρ. Ερωτήματος : 1106403/703/A0013/7-12-2001 της Γεν. Δ/νσης
Φορολογίας Κεφαλαίου-Τμήμα Α'.

Περίληψη Ερωτήματος: 1) Πότε θεωρείται ότι λήγει η επιδικία ακινήτου
και -κατά συνέπεια- πότε γεννάται η αντίστοιχη φορολογική υποχρέωση
στις περιπτώσεις που έχει παρέλθει 20ετία από την τελευταία διαδικαστική
πράξη των διαδικών.

2) Εάν το γεγονός της μη ταύτισης της περιγραφής των μεταβιβασθέντων ακινήτων στα μεταβιβαστικά συμβόλαια και στις δηλώσεις φόρου κληρονομίας, καθιστά το κληρονομιαίο ακίνητο τυχόν επίδικο και εάν εκ του λόγου τούτου μετατίθεται ο χρόνος γέννησης της φορολογικής υποχρέωσης.

3) Εάν το γεγονός ότι οι κληρονόμοι τρίτου προσώπου, που στο παρελθόν είχε διεκδικήσει τμήμα του κληρονομιαίου ακινήτου, δηλώνουν τούτο στη δήλωσή τους φόρου κληρονομίας, έχει έννομες συνέπειες ως προς τις υποβληθείσες δηλώσεις φόρου κληρονομίας των κληρονόμων του Π.Β.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β) γνωμοδότησε ομοφώνως ως ακολούθως:

I. Στα άρθρα 6 παρ.1, 7 περ.β' και 8 παρ.1 εδ.α' του Ν.Δ. 118/73 ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 6 παρ.1

«Η φορολογική υποχρέωση γεννάται κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομουμένου».

Άρθρο 7 περ. β'

«Κατ, εξαιρέσιν η φορολογική υποχρέωση γεννάται κατά τον χρόνο της καθ' οιονδήποτε τρόπον λήξεως της επιδικίας, όταν τα αντικείμενα της κτήσεως είναι κατά τον χρόνο του θανάτου του κληρονομουμένου επίδικα και ο δικαιούχος δεν έχει την νομήν τούτων. Εάν ταύτα

περιέλθωσιν εις την νομήν του δικαιούχου προ της λήξεως της επιδικίας, η φορολογική υποχρέωσις γεννάται κατά τον χρόνον τούτον».

Άρθρο 8 παρ.1 περ.α'

« Η φορολογική υποχρέωσις δι' άπαντα ή τινά τλων περιουσιακών στοιχείων δύναται να μετατίθεται εις μεταγενέστερον χρόνον του οριζομένου εν άρθροις 6 και 7, δι' αποφάσεως του οικονομικού εφόρου εις τας ακόλουθους περιπτώσεις:

α) Εάν τα αντικείμενα της κτήσεως κατέστησαν επίδικα ή εκηρύχθησαν αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα μετά τον χρόνον θανάτου του κληρονομούμενου ή εάν υφίσταται νομικόν κώλυμα περί την ελευθέραν διάθεσιν των αντικειμένων τούτων ή τυγχάνουν δεσμευμένα εν τη αλλοδαπή και εφ' όσον εις τας περιπτώσεις ταύτας ο εις φόρον υπόχρεως δεν ευρίσκεται εις την νομήν ή εάν τα αντικείμενα της κτήσεως κατέστησαν επίδικα προ ή μετά τον θάνατον του κληρονομούμενου ή εκηρύχθησαν αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου ή υφίσταται νομικόν κώλυμα περί την ελευθέραν διάθεσιν τούτων ή το δικαίωμα της κτήσεως τελή εν επιδικία και εφ' όσον εις τας περιπτώσεις ταύτας ο εις φόρον υπόχρεως ευρίσκεται μεν εις την νομήν των αντικειμένων, αλλά λόγω του απροσόδου ή της μικράς προσόδου τούτων αδυνατεί να καταβάλη τον φόρον. Ειδικώς επί μικράς προσόδου αντικειμένων η μετάθεσις του χρόνου γενέσεως της φορολογικής υποχρέωσεως δύναται να αφορά εις μέρος ή ποσοστόν τούτων».

Εξάλλου στα άρθρα 220 παρ.2 και 221 παρ.1 του ΚΠολΔ ορίζεται ότι:

Άρθρο 220 παρ.2

«Αν οι αγωγές και ανακοπές που γράφηκαν στα βιβλία διεκδικήσεων είναι φανερά αβάσιμες, διατάσσεται η διαγραφή τους, κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 επόμε. Στη συζήτηση κλητεύεται υποχρεωτικά αυτός που έχει καταθέσει την αγωγή ή ανακοπή που πρέπει να διαγραφεί. Μετά μία δεκαετία από την κατάθεση, η διαγραφή μπορεί να διαταχθεί και χωρίς κλήτευση, αν κατά την κρίση του δικαστηρίου, αυτή είναι δύσκολη».

Άρθρο 221 παρ.1

«Μετά την άσκηση της αγωγής σύμφωνα με το άρθρο 215, η κατάθεση της έχει ως συνέπεια α) εκκρεμοδικία β)... ».

Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτουν τα εξής:

Κατ' αρχήν η φορολογική υποχρέωση γεννάται κατά κανόνα κατά το χρόνο του θανάτου του κληρονομούμενου.

Κατ' εξαίρεση, η φορολογική υποχρέωση γεννάται -μεταξύ των άλλων- κατά το χρόνο λήξης της επιδικίας, όταν τα αντικείμενα της κτήσης είναι επίδικα κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου και ο δικαιούχος δεν έχει τη νομή των αντικειμένων (άρθρο 7 περιπτ. β' του ν.δ. 118/1973). Αν αυτά περιέλθουν στη νομή του δικαιούχου πριν τη λήξη της επιδικίας, η φορολογική υποχρέωση γεννάται κατά το χρόνο αυτό.

Περαιτέρω, ο χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης μπορεί να μετατεθεί σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο με απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. στις περιπτώσεις που ορίζει ρητά το άρθρο 8 του ν.δ. 118/1973, μεταξύ των οποίων και εκείνη κατά την οποία η φορολογική ενοχή δύναται να μετατεθεί στην περίπτωση που τα αντικείμενα της κτήσης κατέστησαν επίδικα, είτε πριν, είτε μετά το χρόνο θανάτου του

κληρονομούμενου και ο σε φόρο υπόχρεος βρίσκεται μεν στη νομή, αλλά λόγω του προσόδου ή της μικρής προσόδου αδυνατεί να καταβάλει το φόρο.

Το πότε αρχίζει και λήγει η επιδικία δεν ορίζεται στις ως άνω φορολογικές διατάξεις και επομένως τίθεται ζήτημα ερμηνείας αυτών.

Οι προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 7 και 8 του Ν.Δ. 118/1973, αποσκοπούν στη μετάθεση της φορολογικής υποχρέωσης του κληρονόμου λόγω της επιδικίας, ως τοιαύτη δε λαμβάνεται κατ' αρχήν υπόψη η υπό δικονομική έννοια τοιαύτη (πρβλ. ΣτΕ 2807/94, 4464/90).

Περαιτέρω σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα διάδικα μέρη δεν επιδεικνύουν για μακρότατο χρονικό διάστημα (άνω της 20ετίας) ενδιαφέρον για την πρόοδο της ανοιγείσας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτόν ότι ως επιδικία κατά την έννοια και το σκοπό των φορολογικών διατάξεων νοείται όχι πάντως αυτή που υφίσταται δικονομικά και μόνον, αλλά εκείνη στα πλαίσια της οποίας εκδηλώνεται σαφές ενδιαφέρον των διαδίκων για την εκκρεμούσα δίκη με την πρωτοβουλία για τη διενέργεια εκατέρωθεν διαδικαστικών πράξεων, διότι τότε και μόνον υπάρχει δικαιολογική αιτία μετάθεσης της φορολογικής ενοχής.

Σε τυχόν αντίθετη περίπτωση, δηλαδή όταν η αγωγή ασκηθεί και εγκαταλειφθεί από τους διαδίκους επί μακρότατο χρονικό διάστημα (τουλάχιστον 20ετία και πλέον), τότε θα ανέβαλε αορίστως από τη ματαίωση της συζητήσεώς της ή από τη μη διενέργεια διαδικαστικής πράξης η φορολογική ενοχή του κληρονόμου και μάλιστα χωρίς δυνατότητα παρέμβασης της φορολογικής αρχής, κατά σαφή παραβίαση

της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της ισότητας των φορολογικών βαρών (άρθρ. 4 παρ.5 Συντάγματος).

Κατά συνέπεια στην προκειμένη περίπτωση του ερωτήματος, αφού από την έκδοση των προδικαστικών αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων το έτος 1973, ουδεμία διαδικαστική ενέργεια έγινε από τους διαδίκους επί μια ολόκληρη 30ετία, το δε Μονομελές Πρωτοδικείο Χανίων με την υπ'αρ.218/1999 απόφασή του διέταξε τη διαγραφή από τα βιβλία διεκδικήσεων του Υποθηκοφυλακείου Καντάνου - Χανίων της αγωγής των Π.Β. και Μ.Μ. κατά του Π.Σ., κατόπιν σχετικής αιτήσεως των κληρονόμων του Π.Σ., πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν υφίσταται επιδικία, εν προκειμένω, κατά την έννοια του φορολογικού νόμου.

Το ίδιο ισχύει και για την από 2-2-1972 (αρ.κατ. 24/72) ασκηθείσα αγωγή του Π.Σ. κατά των Π.Β. και Μ.Μ., επί της οποίας ουδεμία διαδικαστική ενέργεια έγινε από τους διαδίκους επί μια ολόκληρη 30ετία, μετά την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων, συναγομένης έτσι, εμμέσως πλην σαφώς, σιωπηράς παραιτήσεως του ενάγοντος από του αξιουμένου δικαιώματός του.

Επομένως το εν λόγω ακίνητο (70 περίπου στρεμμάτων και τμήμα ευρύτερου ακινήτου) που εδηλώθη από τους τρεις συγκληρονόμους ως επίδικο, ήδη δεν είναι κατά την έννοια των άνω φορολογικών διατάξεων επίδικο, αφού δεν υφίσταται, για τους παραπάνω λόγους, πλέον επιδικία με την έννοια των διατάξεων του φορολογικού νόμου.

II. Στα άρθρα 67 παρ.1, 73 παρ.1 και 2 και 81 παρ.2 του Ν.Δ. 118/73, διαλαμβάνονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 67 παρ.1

«εις την δήλωσιν συντασσομένην επί του υπό της Υπηρεσίας δωρεάν παρεχομένου εντύπου, αναγράφονται λεπτομερώς, εκτός των άλλων αναγκαίων δια τον καθορισμόν του φόρου λεπτομερειών και τα ακόλουθα:

α) Πλήρη τα στοιχεία του κληρονομούμενου, απάντων των κληρονόμων ή κληροδόχων κα του δηλούντος.

β) Τα στοιχεία της διαθήκης, εφ' όσον κατέλιπε τοιαύτην ο κληρονομούμενος.

γ) Τα αντικείμενα, φορολογητέα ή μη, της κληρονομίας, της κληρονομικής μερίδος και κληροδοσίας μετά προσδιορισμού του είδους και της αξίας ενός εκάστου, επί πλέον δε προκειμένου: 1) περί ακινήτων η τοποθεσία, η νόμιμος αιτία και ο τίτλος κτήσεως τούτων υπό του κληρονομούμενου, αν δε ταύτα είναι εκμεμισθωμένα, το συμπεφωνημένον μηνιαίον μίσθωμα και το τυχόν υπάρχον μισθωτήριον συμβόλαιον, 2) περί κινητών ο τόπος εις ον ταύτα κείνται κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου, όταν δε ταύτα είναι ησφαλισμένα, κατά κινδύνων κλοπής ή πυρκαϊάς και λοιπών κινδύνων, δέον να αναγράφονται τα στοιχεία του σχετικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου και η εν αυτώ συμφωνηθείσα αξία, 3) περί απαιτήσεων, η χρονολογία και το είδος των τίτλων, τα ονόματα και η κατοικία των οφειλετών και τα οφειλόμενα ποσά δια το κεφάλαιον, ως και δια τους οφειλόμενους μέχρι του θανάτου του κληρονομούμενου τόκους.

Εις την αρχικήν δήλωσιν αναγράφονται άνευ προσδιορισμού της αξίας τούτων και τα περιουσιακά στοιχεία, δια τα οποία μετατίθεται νόμω ο χρόνος γενέσεως της φορολογικής υποχρεώσεως κατά τας διατάξεις του

άρθρου 7, ως και εκείνα δια τα οποία μετετέθη ο χρόνος γενέσεως της φορολογικής υποχρεώσεως, μετ' απόφασιν του οικονομικού εφόρου .....».

Άρθρο 73

«1. Ο Οικονομικός έφορος εξελέγχει την ακρίβειαν των υποβαλλομένων δηλώσεων και ερευνά δια την ανεύρεσιν των υποχρέων, οίτινες παρέλειψαν την υποβολήν δηλώσεων.

2. Εν τη ενασκήσει των καθηκόντων του ο οικονομικός έφορος δικαιούται:

α) Να καλή τον φορολογούμενον όπως παράσχη εντός ευλόγου τακτής προθεσμίας πάσαν πληροφοριαν και διευκρίνισιν και προσαγάγη παν στοιχείον χρήσιμον δια τον καθορισμό της φορολογητέας ύλης.

β) Να ζητή οιασδήποτε πληροφορίας και οιαδήποτε στοιχεία κρίνει αναγκαία παρά πάσης δημοσίας δημοτικής ή κοινοτικής αρχής και παρά παντός φυσικού ή νομικού προσώπου.

Ο φορολογούμενος και τα ανωτέρω πρόσωπα υποχρεούνται όπως παρέχωσιν αμελλητί τας ζητούμενας πληροφορίας και θέτωσιν εις την διάθεσιν του οικονομικού εφόρου προς έλεγchon πάντα τα βιβλία των ή οιαδήποτε άλλα έγγραφα.

γ) Να ενεργή δια των οργάνων αυτού οιανδήποτε θεωρεί ενδεδειγμένων έρευναν και επιτόπιον των πραγμάτων εξέτασιν ή έλεγchon, να ελέγχη άπαντα τα υπό του νόμου επιβαλλόμενα ή προαιρετικώς τηρούμενα βιβλία και στοιχεία. Εάν δια την εξέτασιν ή τον έλεγchon είναι απαραίτητοι εδικαί γνώσεις ή ιδιαίζουσα εμπειρία, να ενεργή και δι' άλλων προσώπων, άτινα υποχρεούνται να παραδίδωσιν εις τον οικονομικόν έφορον ειδικήν έκθεσιν, έχουσαν συμβουλευτικό χαρακτήρα».

Άρθρο 81 παρ.2

«Ο φόρος βεβαιούται επί τη βάσει:

- α) των υποβαλλομένων δηλώσεων,
- β) ..... γ)..... δ).....».

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει αβίαστα ότι ο αρμόδιος οικονομικός έφορος ως μόνη αρμοδιότητα επί θετικής δήλωσης κληρονομιαίου ακινήτου, έχει τον έλεγχο της αξίας αυτού και όχι της ιδιοκτησίας του, λόγος για τον οποίο άλλωστε και η επιδικία κατά το χρόνο επαγωγής της κληρονομίας προτείνεται από το φορολογούμενο ως αιτία μετάθεσης της φορολογικής ενοχής, που κατ' αρχήν έχει γεννηθεί, χωρίς περαιτέρω να εξετάζεται από τον έφορο η ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής, η νομιμοποίηση ή άλλα ανάλογα στοιχεία, Τούτο ενισχύεται και από την παρ.2 του άρθρου 2 του ίδιου Ν.Δ. κατά τη διάταξη της οποίας «η μη μεταγραφή της αποδοχής της κληρονομίας ή κληροδοσίας κατά τα άρθρα 11 93 του Α.Κ. οριζόμενα, ουδόλως εμποδίζει την επιβολή του κατά τις διατάξεις του παρόντος φόρου».

Άρα ουδόλως ενδιαφέρει εν προκειμένω η κτήση της κυριότητας, αλλά η δήλωση της ιδιότητας ως κληρονόμου ή κληροδόχου επί κληρονομιαίου στοιχείου υποκειμένου σε φόρο κληρονομίας, κληροδοσίας και λοιπές περιπτώσεις του άρθρου 2 παρ.1 του Ν.Δ. 118/73.

Συνακόλουθα το γεγονός της ενδεχομένης μη απόλυτης ταύτισης της περιγραφής των τίτλων κτήσεως με το δηλωθέν κληρονομιαίο ακίνητο, ουδεμία έννομη συνέπεια έχει σε σχέση με τη φορολογική υποχρέωση, η οποία γεννάται, εν προκειμένω, από το γεγονός και μόνον ότι έχει περιληφθεί το εν λόγω ακίνητο ως κληρονομιαίο στην οικεία δήλωση

φόρου κληρονομίας. Άλλο βεβαίως είναι το ζήτημα της τυχόν ανακλήσεως της φορολογικής δηλώσεως, προκειμένου να φορολογηθεί το κληρονομαίο ακίνητο κατά τον πραγματικό του εμβαδόν.

III. Από όλες τις παραπάνω αναφερθείσες διατάξεις, συνάγεται επίσης ότι η δήλωση του ιδίου κληρονομαίου στοιχείου από δύο ή περισσότερα πρόσωπα με την ιδιότητα του κληρονόμου ή κληροδόχου, καθιστά ανεξάρτητη και ανεπιπλέον τη φορολογική υποχρέωση ενός εκάστου, λόγω κτήσεως αιτία θανάτου, χωρίς να εμπίπτει στην αρμοδιότητα της φορολογικής αρχής ο ιδιοκτησιακός έλεγχος επί θετικής δηλώσεως.

Τα ίδια προφανώς ισχύουν και ως προς την περιγραφή του δηλωθέντος ακινήτου ως μη επιδικίου, γεγονός που μπορεί να συμβαίνει για διαφόρους λόγους, μη εξεταστέους από τη φορολογική αρχή, όπως π.χ. διαφορετικό ακίνητο, μη άσκηση αγωγής κατά του συγκεκριμένου κληρονόμου ή κληροδόχου, λήξη επιδικίας ως προς αυτόν κ.λ.π.

IV. Ενόψει των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα από την υπηρεσία ερωτήματα, το ΝΣΚ (Β' Τμήμα) γνωμοδότησε τα ακόλουθα:

1) Κατά την έννοια του φορολογικού νόμου η επιδικία ακινήτου λήγει με την άπρακτη πάροδο 20ετίας (γενική παραγραφή αξιώσεων άρθρου 249 ΑΚ), από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδικών, οπότε ταυτοχρόνως γεννάται και η αντίστοιχη φορολογική υποχρέωση.

2) Το γεγονός ότι η περιγραφή των μεταβιβασθέντων ακινήτων στα μεταβιβαστικά συμβόλαια δεν συμπίπτει ως προς τα εξ' αυτών 70 στρέμματα, δεν καθιστά, αυτό και μόνον, το ως άνω ακίνητο επίδικο και

συνεπώς δεν μετατίθεται εκ του λόγου τούτου ο χρόνος γενέσεως της φορολογικής υποχρεώσεως.

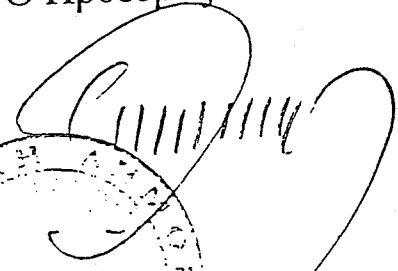
3) Το γεγονός ότι οι κληρονόμοι τρίτου προσώπου διεκδικήσαντος στο παρελθόν τμήμα του κληρονομαίου ακινήτου, δηλώνουν αγροτεμάχιο 70 στρεμμάτων στην ίδια θέση που βρίσκεται και το κληρονομαίο ακίνητο, δεν επηρεάζει τις υποβληθείσες δηλώσεις των συγκεκριμένων κληρονόμων του Π.Β.

Εναπόκειται δε στον μη αληθή δικαιούχο είτε να υποβάλλει ανάκληση της δηλώσεώς του εντός των νομίμων προθεσμιών, είτε να ζητήσει να γίνει νέα εκκαθάριση του φόρου, σε περίπτωση κατά την οποία μεταβληθεί η φορολογική υποχρέωσή του, κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 100 του Ν.Δ. 118/73.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 5.3.03

Ο Πρόεδρος

Γρηγόριος Κρόμπας
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

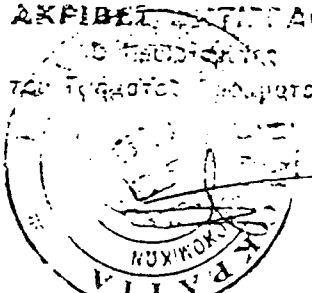
Ο Εισηγητής

Μιχαήλ Τζουβάρας
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Γίνεται δευτή
Αθήνα, 14 Ιουνίου 2003

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
(ΥΠΟΓΡΑΦΗ)
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ